

- (c) dacă Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că o declarație privind impactul asupra mediului trebuie să abordeze în mod expres impactul construcției propuse asupra speciilor și habitatelor protejate situate atât în situl ASC, cât și în afara sitului respectiv;
- (d) dacă Directiva 2011/92/UE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că o declarație privind impactul asupra mediului trebuie să examineze în mod expres dacă construcția propusă va avea un impact semnificativ asupra speciilor identificate în declarație;
- (e) dacă o opțiune pe care inițiatorul proiectului a examinat-o și a discutat-o în evaluarea impactului asupra mediului și/sau a fost susținută de unele părți interesate și/sau a fost examinată de autoritățile competente este echivalentă cu o „*principală alternativă*” în sensul articolului 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare, chiar dacă a fost respinsă de inițiatorul proiectului într-o etapă timpurie;
- (f) dacă Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că o evaluare a impactului asupra mediului ar trebui să conțină suficiente informații cu privire la impactul asupra mediului al fiecărei alternative pentru a permite efectuarea unei comparații între avantajele pentru mediu ale diferitelor alternative și/sau trebuie să se explice în declarația privind impactul asupra mediului modul în care efectele asupra mediului ale alternativelor respective au fost luate în considerare;
- (g) dacă cerința prevăzută la articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările ulterioare, potrivit căreia motivele care stau la baza alegerii inițiatorului proiectului trebuie stabilite „*ținând seama de efectele asupra mediului*”, se aplică doar opțiunii alese sau și principalelor alternative studiate, astfel încât să fie necesar ca analiza opțiunilor respective să examineze efectele lor asupra mediului;
- (h) dacă este compatibil cu atingerea obiectivelor Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările ulterioare, faptul că detaliile etapei de construcție (precum ansamblul locației și rutele de transport) pot fi decise ulterior autorizării și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă o autoritate competentă are posibilitatea de a permite ca asemenea chestiuni să fie stabilite prin decizie unilaterală de către inițiatorul proiectului, în contextul oricărei autorizației de construcție acordate, care urmează să fie mai degrabă notificată autorității competente decât aprobată de aceasta;
- (i) dacă Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că o autoritate competentă are obligația să noteze cu suficiente detalii și claritate, în scopul de a înlătura orice îndoială cu privire la înțelesul și efectul unei asemenea opinii, măsura în care opinia științifică prezentată acesteia pledează în favoarea obținerii unor informații suplimentare anterior acordării autorizației de construcție;
- (j) dacă Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că se impune autorității competente să furnizeze motive sau motive detaliate pentru respingerea unei concluzii de către inspectorul său potrivit căreia sunt necesare informații suplimentare sau un studiu științific anterior acordării autorizației de construcție și
- (k) dacă Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, cu modificările ulterioare, are ca efect faptul că o autoritate competentă, atunci când efectuează o evaluare corespunzătoare, trebuie să furnizeze motive detaliate și exprese pentru fiecare element al deciziei sale.

⁽¹⁾ JO 206, p. 7 Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

⁽²⁾ JO L 26, p. 1.

Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-498/17)

(2017/C 338/12)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Gattinara și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94), acele depozite de deșeuri care, în conformitate cu articolul 8 din această directivă, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare sau prin neadoptarea măsurilor necesare pentru asigurarea conformității cu cerințele prevăzute de directiva menționată a depozitelor de deșeuri care au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare, fără a aduce atingere cerințelor prevăzute în anexa I punctul 1 din această directivă, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) teza a doua și al articolului 14 litera (c) din respectiva directivă în ceea ce privește depozitele de deșeuri din: 1) Avigliano (Loc. Serre Le Brecce), 2) Ferrandina (Loc. Venita), 3) Genzano di Lucania (Loc. Matinella), 4) Latronico (Loc. Torre), 5) Lauria (Loc. Carpineto), 6) Maratea (Loc. Montescuro), 7) Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), 8) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta: depozit de deșeuri a cărui închidere era prevăzută pentru luna septembrie 2016), 9) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), depozit de deșeuri declarat ca nefiind utilizat niciodată, 10) Rapolla (Loc. Albero in Piano), 11) Roccanova (Loc. Serre), 12) Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), 13) Campotosto (Loc. Reperduto), 14) Capistrello (Loc. Trasolero), 15) Francavilla (Valle Anzuca), 16) L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), 17) Andria (D'Oria G.& C. s.n.c), 18) Canosa (CO.BE.MA), 19) Bisceglie (CO.GE.SER), 20) Andria (F. li Acquaviva), 21) Trani (BAT-Igea s.r.l.), 22) Torviscosa (Società Caffaro);
- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, acele depozite de deșeuri care, în conformitate cu articolul 8 din această directivă, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) teza a doua din respectiva directivă în ceea ce privește depozitele de deșeuri din: 23) Atella (Loc. Cafaro), 24) Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), 25) Marsico Nuovo (Loc. Galaino), 26) Matera (Loc. La Martella), 27) Pescopagano (Loc. Domacchia), 28) Rionero in Vulture (Loc. Ventaruolo), 29) Salandra (Loc. Piano del Governo), 30) San Mauro Forte (Loc. Priati), 31) Senise (Loc. Palomabara), 32) Tito (Loc. Aia dei Monaci), 33) Tito (Loc. Valle del Forno), 34) Capestrano (Loc. Tirassegno), 35) Castellalto (Loc. Colle Coccu), 36) Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), 37) Corfinio (Loc. Cannucce), 38) Corfinio (Loc. Case querceto), 39) Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), 40) S. Omero (Loc. Ficcadenti), 41) Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti), 42) San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore), 43) Trivigano (ex Cava Zof), 44) Torviscosa (Loc. La Valletta);
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri vizează depozitele de deșeuri așa-numite „preexistente”, și anume depozitele de deșeuri autorizate sau care funcționau deja la 16 iulie 2001, data până la care Directiva 1999/31/CE trebuia transpusă în dreptul național potrivit articolului 18 alineatul (1) din directivă. În privința unor astfel de depozite de deșeuri, articolul 14 din Directiva 1999/31/CE prevede că, până la 16 iulie 2009, autoritățile competente ale statului membru procedează fie la finalizarea lucrărilor necesare planului de amenajare a depozitului pentru ca acesta să îndeplinească cerințele stabilite de directivă [articolul 14 litera (c) din directivă], fie la închiderea definitivă a depozitului [articolul 14 litera (b) teza a doua din directivă din directivă].

Comisia consideră că din elementele furnizate de Republica Italiană în faza precontencioasă a procedurii rezultă că niciuna dintre aceste două cerințe nu a fost îndeplinită în cazul celor 44 de depozite de deșeuri preexistente, cu consecința că, în privința acestor depozite de deșeuri, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) teza a doua și litera (c) din Directiva 1999/31/CE.
